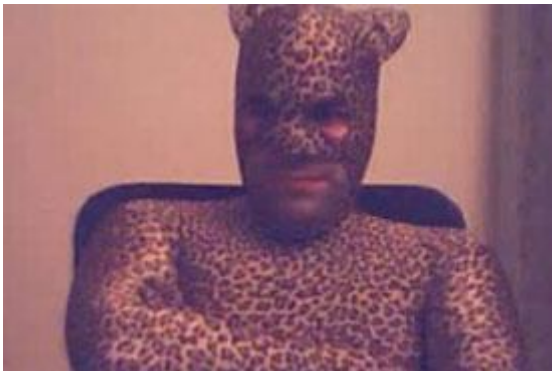

Het fenomeen Chatroulette

- woensdag 17 maart 2010

E-COLUMN

Gezien op Chatroulette: een man die zich als kat voor doet rr

Het is de internetsensatie van het moment: Chatroulette. Een website waar je een willekeurige persoon te zien krijgt, ergens in de wereld, en met die persoon kunt chatten. Je wisselt snel een paar zinnestukjes uit. Of, als de persoon je maar niks lijkt, klik je gewoon op 'next' -en weg is hij, er staat weer een nieuwe gesprekspartner. Oh ja, en één op de vijf van de deelnemers is een blote meneer. Maar gek genoeg stoort niemand zich daaraan. Sterker nog, het is blijkbaar de hoofdattractie geworden. Je gaat niet naar Chatroulette voor een goed gesprek, je gaat er vooral om eens goed te lachen met het online-rariteitenkabinet.

De site is enkele maanden geleden vanuit het niets opgedoken en is ondertussen door de wereldpers opgepikt. Ik was van plan er een sarcastisch stukje over te schrijven. En ben het dus zelf even gaan bekijken. Wel, ik kan dat cijfer -één op de vijf- statistisch bevestigen: tien keer 'next' geklikt, twee blote mannen. En toen had ik genoeg gezien. Te veel, eigenlijk.

Maar, helaas: ik zie er de grap niet van in. Dat ligt natuurlijk helemaal aan mij. Ik heb dan ook twee jonge kinderen die net het internet aan het verkennen zijn. Blote mannen die via een webcam je huiskamer inkijken, het lijkt dan opeens wat minder komisch dan duizenden mensen dit schijnen te vinden. Om het nog zieliger te maken: de heren op Chatroulette denken dat ze zich volstrekt anoniem op het web kunnen, euh..., 'vertonen'. Maar ondertussen is er een andere site, Chatroulletemap, waar de foto's van deze personen netjes op een landkaart gerangschikt staan, op basis van hun internetadres. Hilarisch, vinden sommige mensen dat dan. Bovendien is het eigenlijk oude koek. Vijftien jaar geleden, toen het web amper was geboren, hadden we al CU-Seeme. Precies hetzelfde, maar (gelukkig!) met minder scherpe beelden. En toen waren de blote mannen een lastige stoorzender, niet een deel van de show.

Valt er iets positiefs te zeggen over deze trieste parade? Wel, misschien dit: in Chatroulette kunnen de griezels van het internet ons niet belagen. Integendeel: ze staan te kijk in deze freakshow. En ze zijn machteloos. Met één klik zijn ze verjaagd: next! Misschien is dat het wel, wat jonge mensen aantrekt op deze site, dat gevoel dat je de gevaren van het internet kunt bezweren.

In ieder geval brengt het fenomeen Chatroulette wél een paar gezonde basisregels in herinnering.

Bijvoorbeeld: er is zelden een goede reden om een webcam aan te sluiten op uw computer. En zeker niet om die camera altijd aangesloten en ingeschakeld te laten. Ten tweede: de computer hoort thuis in de huiskamer of een andere gedeelde ruimte, niet op de kinderkamer.

En, als ik dat plaatje hier nog één keer mag afdraaien: wij, ouders, moeten onze kinderen wegwijs maken op het internet. We verwachten toch niet dat ze op eigen houtje leren om veilig een drukke straat over te steken? Wel, dan mogen we ook niet verwachten dat ze op zichzelf leren om veilig het internet te gebruiken. We moeten de gevaren kennen en onze kinderen daar wegwijs in maken.

En, oh ja: wij bepalen de regels. Mogen uw kinderen op sociale netwerken, en welke informatie mogen ze daar posten? Mogen ze chatten met personen die ze niet kennen in de 'echte' wereld? Dat laatste, bijvoorbeeld, is zelden een goed idee -van hun klasgenoten weet u dat het écht kinderen zijn, geen volwassenen die zich als zodanig voordoen. En nee, dit is geen paranoia. Dat heet opvoeding. Het internet is een geweldig instrument. Maar het moet vergezeld gaan van een gebruiksaanwijzing en een gezondheidswaarschuwing. Mocht u dat ooit vergeten, dan moet u misschien toch maar eens een kijkje gaan nemen op Chatroulette. Next!

Dominique Deckmyn is manager van De Standaard Online.

Dominique Deckmyn